

54824

JELENTÉS

A SZEGEDEN MŰKÖDŐ
M. KIR. FERENCZ JÓZSEF-TUDOMÁNYEGYETEM

DIÁKJÓLÉTI
ÉS
DIÁKVÉDŐ IRODÁJÁNAK
NYOLCADIK ÉVI TEVÉKENYSÉGÉRŐL.
(1930—31. TANÉVRŐL.)

KÖZZÉTETTE:

Dr. FÓGEL JÓZSEF

EGYETEMI NYILV. R. TANÁR,
A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA TAGJA,
A DIÁKJÓLÉTI ÉS DIÁKVÉDŐ IRODA
PROFESSZOR-ELNÖKE.

SZEGED, 1931.
SZEGED VÁROSI NYOMDA ÉS KÖNYVKIADÓ RT.

JELENTÉS

A SZEGEDEN MŰKÖDŐ
M. KIR. FERENCZ JÓZSEF-TUDOMÁNYEGYETEM

DIÁKJÓLÉTI ÉS DIÁKVÉDŐ IRODÁJÁNAK

NYOLCADIK ÉVI TEVÉKENYSÉGÉRŐL.

(1930—31. TANÉVRŐL.)

KÖZZÉTETTE:

Dr. FÓGEL JÓZSEF

EGYETEMI NYILV. R. TANÁR,
A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA TAGJA,
A DIÁKJÓLÉTI ÉS DIÁKVÉDŐ IRODA
PROFESSZOR-ELNÖKE.

SZEGED, 1931.

SZEGED VÁROSI NYOMDA ÉS KÖNYVKIADÓ RT.

Dr. VASS JÓZSEF

népjóléti és munkaügyi m. kir. miniszter

1877—1930.*

A háború utáni idő nem gazdag eredeti államférfiúi tehetségekben. Különösen nem gazdag olyanokban, akik átértik a megváltozott idők új jegyét. Azok, akik most férfikorukat élik, még a régi jó időkben fejlődtek ki, amikor más volt a gazdasági és szociális élet törvénye. Vass József államférfiúi intencióval megérezte az új időknek zamatát. Megtalálta a lelki kapcsolatot népiünk vágyaival. Sokat ki tudott elégíteni valódi szükségleteiből. Így jellemezte őt gróf Klebelsberg Kunó abban a beszédében, melyben a halottól, mint a miniszterelnök helyettese, a kormány nevében elbúcsúzott.

Néhai Vass József abba a nagy magasságba, ahova fölemelkedett, kezdő sorsától vitte magával a nép ismeretét és szeretetét. Szenvedéllýé fokozódott benne ez az érzés és ez avatta őt, tüneményes tehetsége mellett, a magyar szociálpolitika első klasszikus mesterévé. Mert ahhoz, — folytatja búcsúbeszédében a miniszterelnök-helyettes — hogy valaki igazi szociálpolitikus legyen, nem elég a doktrinák tudása, nem elég a külföldi intézmények és törvényhozások ismerete, ahhoz emberszeretet kell, az emberi sors mélységes ismerete és az emberi nyomorúság bensőséges átérzése. E nagy érzés valósággal átitatta Vass József szociálpolitikáját. Ezt a nagy érzést viszonzta a nemzet széles rétege ösztönszerű rokonszenvével.

A boldogult népjóléti miniszter magas helyről hirdette: amint a szociáldemokrácia leszáll a munkásosztályhoz, a vergődő, sínylődő, véres könnyeket és verejtéket osztó, a termelést mégis végző munkásosztályhoz, éppúgy kellett volna és kellene nekünk is a szociáldemokrácia ellen való küzdelemben leszállanunk ezekhez az osztályokhoz és kisürgetni részükre a *Rerum novarum* enciklika nagy alap gondolatainak megvalósítását. Annak a *Rerum novarum*nak, mely evangéliuma a modern szociálpolitikának, mely Magna chartája, alkotmánya a keresztény módon felfogott szociálpolitikának és szociális világnézetnek. Nekünk kellett volna kisürgetni

* Pár nappal azután, hogy mult évi beszámolóink elhagyta a sajtót, szétszikkraza a rádió a világnak *Vass József dr.*, népjóléti m. kir. miniszter hirtelen történt gyászos elhunytát. Ez volt az oka, hogy nem emlékezhetünk meg haláláról. Legyen szabad most, mielőtt beszámolóinkat megkezdzenünk, felidézni nemes alakját, hogy bucsut vegyünk tőle, attól a férfiuól, aki *Klebelsberg Kunó gróf* vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter úr mellett egyik legmegértőbb barátja és leghatalmasabb pártfogója volt szegénysorsú, jól tanuló egyetemi polgárainknak.

olyan szolidarizmust, mely a társadalmi segítségnek nagy alapelvét törvénykezésben megszervezve mutassa meg. Mutassa meg azt, hogy nem kell okvetlenül ebben a nemzetben egyház ellen, haza, állam és polgárság ellen állást foglalni azért, hogy a proletár osztály valamiképpen előnyökhöz juthasson.

Szavait, bár aquinói S z t. T a m á s módján gondolkozott, sokan félremagyarázták, mert mint vallotta, nálunk a mi sajátos tanítási rendszereink miatt az intelligencia nagyobb részénél hiányzik az a bizonyos szociális irodalom, amely fejtegetné és megvilágítaná a legfontosabb alapkérdéseket: így az embernek, a munkának és a termelő tőkének egymáshoz s az emberiség lehető fejlődéséhez való szükségszerű viszonyát, az állam és társadalom mélyreható elemzését, az egyéni és közszabadság lényegében korlátozott mivoltát stb. Intelligenciánk e szociális irodalmi fogyatékosága miatt történhetett meg az, hogy nem vették észre, hogy aquinói Szt. Tamás szerint gondokozott. A szociáldemokraták — jegyzi meg jogosan — annyira kisajátították a szociálpolitikáról való gondolkodásnak még a nomenklaturáját is, annyira a saját marxista nomenklaturájukat próbálták belevinni köztudatunkba is, hogy abban a pillanatban, amikor valaki (mint ő is), olyan gondolatot említett, amelynek az asszonáciáját sokszor hallották már saját marxista elgondolásaikban, rögtön ráakarták sütni, hogy marxista módra gondolkozik.

A mult felelős a jelenért, ám a felelősség föterhét mindig a jelen nemzedék viseli, mert az ő hivatása a jelent a jövő részére alakítani — hangoztatta Politika és sajtó című cikkében.

Ő a mi jelenünket igyekezett alakítani nagy magyar javaslatával, nagy magyar szeretetével, mikor az öregség, rokkantság, özvegyesség és árvaság esetére való kötelező biztosításáról szóló törvényjavaslatát beterjesztette.

E javaslata tárgyalásánál hangzott el, ma már szállóigévé lett mondanása: a szociálpolitika ott kezdődik, ahol a szociális karitász végződik. Alamizsna lehet 100 pengő is. Jogos járandóság lehet egy pengőfüllér is. A kettőt egy világ választja el egymástól. Ha száz pengőt adunk alamizsnaként, az még nem szociálpolitika. De ha egy pengőfüllért adunk, olyat, melyet törvény biztosít, már szociálpolitikai tettet végeztünk, mert azt kodifikált jog és kötelesség szerint adtuk. Szociális karitász rendszerével — szorinte — sohasem juthatunk el a szociális prevencia munkájának elvégzéséhez.

Küzd az ellen a hibás fellogás ellen: hogy a szociálpolitika munkáskérdés. A szociálpolitika nem munkások kérdése, nem a munkások vezéreinek kérdése. A szociálpolitika az egész társadalom kérdése. A szociálpolitika nem politika. Semmi köze sincs a politikához, vagy legieljebb annyi köze van hozzá, hogy bár minél több szociális érzésben nagy ember kerülne be a politikának aktív intézésébe, mert akkor lehetne szociálpolitikát csinálni a politikusok révén, de politika nélkül.

Mennyire szívén viselte a kötelező biztosítás ügyét, mennyire óhajtott a gazdasági élet új, törvényes elrendezését, azt, amely megszüntetné a munkásban a magárahagyottság érzését, amely magasabb egységbe fogná

össze a tőke és a munka viszonyát, amely módot adna az érdekek igazságos kiegyenlítésére és az egész vonalon a védettség érzését nyújtva valóban polgárrá avatná a most elkeseredett és önvédelemre szervezkedő proletárt, élesen bizonyítják az igazságügyminiszterrel folytatott azok az élénk vitái, amelyekben arról volt szó: milyen büntetést szabjanak azokra a munkaadókra, akik a törvény által reászabott járulékot nem szolgáltatják be. Szerinte az ilyen késedelmeskedő munkaadó lelketlen eljárása egyenlő a sikkasztással. Az olyan munkaadó, aki a munkásnak saját keresetéből átadott összeget be nem szolgáltatja, mint sikkasztó, semmiféle kíméletet nem érdemel.

Mint ércalapács zuhogása, nehéz vassíneken, úgy dübörögnek felénk következő szavai: Evangélium és kultúra gyújtotta ki az emberben az emberi méltóság mécsét. Minél nagyobb a mécs lángja, annál világosabban bontakoznak ki annak fényénél az emberi méltóság követelményei, melyeknek gazdasági megvalósulása nincs, vagy igen fogyatékosan van biztosítva. Ez az igazi Ember Tragédiája. Vigyázzunk, hogy valamely fölönvóns végén az Emberiség és Haladás Tragédiájává ne változzék.

Figyelmeztet, hogy a termelésben résztvevő vagyont mindaddig nagy szociális kötelezettségek terhelik, míg az alsóbb rétegek életszínvonalá az emberi méltóságon alul marad és hogy az államok és társadalmak mindaddig nem teljesítik alapvető feladatukat, amíg a szociálpolitikai gondolkodásnak rendszerét teljesen ki nem építették és ezúton az emberhez méltatlan helyzeteket meg nem szüntetik.

Márpedig — írja a Magyar vigasztalásban — a mai népi korszakban a nép jelentősége és feladata egészen más, mint ezelőtt volt. Vérével és munkájával immár nem adózó napszámosa az ország életének, hanem legerősebb tényezője és igazítója. Vérével: mert az a nemzet erőforrása. Munkájával: mert az a legtöbb érték kitermelője. Lelkével: mert ez a fajtság hordozója.

Érzi egy új, jobb világrend megfogamzásának fájdalmait, de alázatos és bizakodó lélekkel néz az eljövendő elé, — mert vigasztaló szavai szerint — mi bírjuk a küzdelmet, álljuk a vergődést, hordozhatjuk a vajudást, nem úgy, mint a régi népek: Nekiünk világosságunk van, mert Krisztusunk van. Nekiünk erőnk van, mert Krisztusunk van. Nekiünk életben, halálban vigasztalásunk van, mert Krisztusunk van.

E sorok: csak pár vonás az ő dús egyéniségéhez, melynek ismertetéséhez e rövidke cikk nem elégséges. E sorokban is nem mi beszélünk, hanem őt szólaltattuk meg.

Szavainál is szebben beszélnek tettei, melyekről a főiskolai ifjúság ezrei beszélnek hálás szívvel. Beszél róla az a főiskolai ifjúság, melynek sok-sok szenvedését enyhítette, sok-sok könnyét letörölte. Ő, aki a római kollégium 7 éve után hazakerülve, nemsokára a Szent Imre-kollégium egyetemi ifjúságát irányította, majd mint kultuszminiszter az egész nemzet nevelését vezette, mint népjóléti miniszter szociális gondolatával valamennyiünk ügyét igazgatta.

Azon kevesek közé tartozott, akik feltudtak emelkedni az államférfiúi és ethikai gondolkodás legmagasabb fokára, oda, ahol az emberiségnek legnagyobb igazságai találhatók.

A magyar szociálpolitika első klasszikus mestere, aki a magas helyről sokaknak mondott kellemetleneket. Mondott azért, hogy szociális kérdésekben eligazítson bennünket. Eligazítson olyankor, mikor sok Lázár éheznek, míg érdemtelenek dús asztaloknál mértéktelenkednek, mikor sok ember „lelkében beült a haszon ördöge“ úgy, hogy alig maradt hely az emelkedett és irgalmas szeretetnek.

Nagystílű nyugtalanságával igyekezett odahatni, hogy a haszonkergetésben megfásult lelkek figyelmessé legyenek a kor intő szavaira: „Ha új életre akarunk kelni, intézményeket kell felállítanunk szenvedő, vigasztalásra szoruló magyar véreink nyomorúságának enyhítésére“.

Ujjáépülő korunk egyik legmarkánsabb egyénisége. Nem közvetlen környezetének, hanem a történelemnek élt. Isten őt is beállította a magyarság történetébe: igazító elvekké lettek mondásai. Hatalmas újjmutatása biztosan jelölte meg azt az utat, amelyben szociálpolitikánkban haladnunk kell, határozottan mutatott reá azokra a hiányokra, amelyeket intézményesen pótolnunk kell.

Művelte a szociálpolitikát törvénykezés útján, sietve-sietett segítségére az élet elesettjeinek. Azt akarta, hogy minél többen menjenek át az élet árnyékos oldaláról annak napos oldalára. Hirdette, sürgette a magyar fajnak roskadtságából új erőre támadását. Vallotta, hogy ez az új erőre való feltámadás, nem klerikalizmus, nem antiszemitizmus, hanem nemzeti kötelesség.

És mi volt az ő nagy nekifeszüléseinek, szüntelen való lendületeinek a gyökere? Az ő erős faji öntudata. Cselekvő, erős szeretettel ölelte magához fáját, főképp a szegény osztályt. Igyekezett beágyazni a magyar lelket a magyar haladásba. Faji öntudata nem tűrhette fájának külön egyénisége „lefogását“. Ez az ő hatalmas faji öntudata alapvető hatalmas lelki tényező volt nála. A régi szálló igét: Nyelvében él nemzet — így faragta új formába: A faj él nyelvében. A faj alkot magának nemzeti életet is, meg kulturát is.

Szorongatja lelkét az az aggodás, hogy a faji öntudat előbb-utóbb elfogy, ha nem társul melléje öntudatos, tervszerű, fajfejlesztő politika. Tapasztalva-tapasztalta, hogy a tömegek kulturális és politikai fejlődésével nem tartott lépést gazdasági helyzetünk javulása. Ebben is egyik okát látta annak, hogy a kommunizmus párhíveket szerezhet. Ezért akarta begyökeresztetni a hazai szent földbe a Földnélküli Jánosokat, de úgy, hogy „bankjobbágyokká“ ne váljanak. „Ha a jelenlegi kapitalisztikus termelési rend nem tudja tökéletes szociálpolitikai védelem révén az embert mint egyént a termelő munka céljává tenni, ha nem lehet az egyént elhagyatottságából kiemelni, akkor igyekezzünk a gazdasági értelemben vett társadalomban legalább minimálisan biztosított tényezőjévé avatni“.

Elmondhatjuk róla, amit ő maga mondott Szent Ágostonról: műveltsége, átfogó tudása, hatalmas dialektikája és szellemének legyőzhetetlen ereje gondviselésszerű szerepet juttattak a maga idejében . . . A Gondviselés nemcsak óriási értelmi erővel ruházta fel, hanem mélyen és gyöngéden érző szívet is adott neki, s ha értelme alkalmas volt nagy gondolatok forgatására, szívében az érzelmek örvényei rejtekeztek, — fegyelmezett külső alatt,

Szívének rejtekező örvényei ölték meg őt. Érzelmének rejtekező örvényei ragadták oly korán abba a Patheonba, melyet a katolikus egyház nagy fiai számára létesített.

Idéztük szavait, ismételtük gondolatait, felidézttük szellemét.

Emlékeztünk, hogy emlékezzetek!

*

Az Egyetemi Diákjóléti és Diákvédő Iroda nyolcadik évi működéséről a következőkben adunk számot.

Hivatásának megfelelően az elmúlt tanévben is feladata volt az Irodának az egyetemre jövő ifjúság, de különösen és elsősorban az Iroda segítségéért folyamodó, jól tanuló szegény diákok erkölcsi és anyagi támogatása. Minden egyes egyén meghallgatást nyert, s ügyében szükség szerint az egyetemi, világi vagy egyházi hatóságokkal is érintkezésbe lépve, mindent megtettünk arra nézve, hogy a kérelem a leghumánusabb elintézészt nyerje.

E téren nagy segítségünkre voltak az egyetemmel kapcsolatban működő egyéb diákjóléti intézmények, melyeknek vezetői mindenkor a legnagyobb körültekintéssel fáradoztak az ifjúság érdekében és a Diákvédő Iroda diákszociális tevékenységének előmozdításán.

Igy a Horthy Miklós-Kollegium és a kebelében működő Egyetemi Diákasztal, a *Szent Imre-kollegium*, a dr. *Lengyel-internátus*, a Katolikus Nővédő Egyesület által fenntartott Szent Erzsébet-Leányotthon és a legnagyobb áldozatot hozó Szeged szab. kir. város által a Városi Szeretetházban engedélyezett városi diákmenzát vezető és ellátó Irgalmas Nővérek.

A napról-napra nehezülő életviszonyok nehéz feladat elé állították az elmúlt tanévben is intézményünket és ha minden erőnket az ügy szolgálatába állítottuk is, mégsem végezhattük volna eredményesen munkánkat, ha nem állottak volna ez évben is mellettünk nemeslelkű pártfogóink, megértő jóbarátaink: az állami, egyházi, városi és egyetemi hatóságok és tisztviselői, kik állandó erkölcsi és anyagi támogatásukkal, lehetővé tették, hogy a reánk nehezdedő anyagi gondok közepett, sokszor a tizenkettedik órában, de segítségére lehettünk a tanulóifjúságnak.

A Diákvédő Irodán keresztül a nyomorgó diákok részére nyújtott erkölcsi és anyagi támogatás értékének teljes tudatában, mélységes hálával, és a legmélyebb tisztelettel emlékezünk meg intézményünk és az ifjúság legnemesebb pártfogóiról: gróf *Klebelsberg Kunó* dr. vallás- és közoktatásügyi, dr. *Ernszt Sándor* népjóléti és munkaügyi és *Scitovszky Béla* dr. belügy-miniszter urak Ő Excellentiáiról, mint legfőbb védnökeiről és jótevőiről.

Mellettük mindenkor nemesszívű pártfogóink, ügyeink szószólói voltak: Dr. *Szily Kálmán* államtitkár, dr. *Magyary Zoltán* egyetemi tanár, dr. *Koncz Endre*, dr. *Fekete Béla*, dr. vitéz *Haász Aladár* miniszteri tanácsos urak.

Fogadják ezúton is hálás köszönetünket, állandóan megnyilvánuló kegyes jóságukért.

Mély tisztelettel és hálával kell megemlékeznünk Szeged szab. kir. város reprezentánsairól: főtisztelendő dr. *Glattfelder Gyula* csanád-egyházmegyei püspök úr Ő Excellentiájáról, dr. *Aigner Károly* főispán és dr. *Somogyi Szilveszter* polgármester urak Őméltóságairól. A nehéz időkben mindig készséggel állottak oldalunkon.

Őszinte hálával és köszönettel tartozunk városunk társadalma köréből azoknak a jótékonyági egyesületeknek és azok vezetőinek, kik ügyeink megértésével és áldozatos felkarolásával voltak segítségünkre a diákság erkölcsi és anyagi támogatásában. Dr. *Somogyi Szilveszterné* és dr. *Poór Ferencné* úr-asszonyok, mint a Szent József Akció vezetői; *Várhelyi József* pápai preláthus úr és dr. *Muntyán István* kir. ítélőtáblai tanácselnök úr, mint a Szeged-belvárosi r. katolikus egyházközség egyházi és világi elnökei, főtisztelendő dr. *Balogh István* úr, mint az egyházközség titkára; dr. *Horger Antal* egyetemi tanár, dr. *Buócz Béla*, *Untereiner József*, dr. *Török Sándor* urak, mint a DMKE és a Délvidéki Otthon ifjúsági ügyeink irányítói; dr. *Szentpétery Zsigmond* egyetemi tanár úr, mint a Horthy-kollégium Felügyelő Bizottságának elnöke, nagytiszteletű *Bakó László* ref. lelkész úr, dr. *Biedl Samu* úr, mint az izraelita hitközség elnöke, dr. *Kozma Ferenc* kormányfőtanácsos úr, mint a Szeged-Csongrádi Takarékpénztár vezérigazgatója, *Paulovits István* úr, mint a Magyar Nemzeti Bank Szegedi Fiókjának vezetője; dr. *Jedlicska Béla* úr, mint a Szegedi m. kir. Közjegyzői Kamara elnöke; dr. *Tonelli Sándor* úr, a Szegedi Kereskedelmi

és Iparkamara főtitkára; dr. *Temesváry József* úr, a Szegedi Gyógyszerésztestület elnöke, dr. *Pálffy József* kormányfőtanácsos úr, mint a Szeged Városi Színház főintendánsa; *Várnay Dezső* úr, mint a Szegedi Városi Nyomda vezérigazgatója; dr. *Réffy Ernő* kir. s. tanfelügyelő úr, mint a Horthv-kollégium gondnoka; az Irgalmas Nővérek vezetése alatt álló városi menza; vitéz *Papp Ferenc* városi h. főszámvevő, mint a városi gőzfürdő igazgatója, dr. *Kun Izidor* fogorvos úr, mint a Harmonia Hangversenyrendező Vállalat igazgatója; *Kürthy György* úr, mint a Szeged Városi Színház igazgatója, *Görög László* úr, mint a nevezett színház titkára, dr. *Szögi Géza* ügyvéd úr és mások.

A m. kir. államrendőrség szegedi vezetősége az elmúlt évben is a legnagyobb készséggel és megértéssel volt segítségünkre, ha ifjaink ügyes-bajos dolgaiban hozzájuk fordultunk. Kedves kötelességünknek tartjuk ezért e helyen is hálás köszönetet mondani dr. *Szalay József* ker. főkapitány úrnak, dr. *Buócz Béla* rendőrfőtanácsos, főkapitányhelvettes úrnak, dr. *Schön Károly* és dr. *Wéber Árpád* rendőrkapitány uraknak.

Az egyetemen kívül álló kegyes pártfogóink és jótévőinken kívül mélységes hálával és tisztelettel kell köszönetet mondanunk Alma Materünk jelen évi Tanácsának, melynek tagjai dr. *Kováts Ferenc* Rector Magnificussal az élén, dr. *Kiss Albert*, dr. *Ditrői Gábor*, dr. *Husztí József*, dr. *Fröhlich Pál* dékán urak voltak, kik az ifjúság iránti szeretetükkel, állandó segítői, pártfogói voltak diákvédő intézményünknek.

Áldozatos készséggel segítettek bennünket mindenkor egyetemünk professzorai, kiknek ezúton összesen és külön-külön hálás szívvel és mély tisztelettel mondok köszönetet.

Megértéssel és szeretettel állott mellettünk az egyetem egész tisztviselői kara, élén dr. *Pettykó János* főtanácsos és dr. *Kiss Albert*, dr. *Vinczi Károly* egyetemi tanácsos, quaestor, illetve egyetemi titkár urakkal. Hálás szívvel mondok köszönetet ezúton is szíves fáradozásaikért.

Az elmúlt 1930—31. tanévben az Iroda forgalma az alábbi képet mutatja:

Adományok az 1930—31. tanévben :

A népjóléti m. kir. miniszter úr menzasegélye — — — — —	1200.—
A népjóléti m. kir. miniszter úr ruha- és cipőadományok értéke	2660.—
Back Bernátné úrasszony ruhaadományának értéke — — —	120.—
Berecz János dr. egyet. tanár úr adománya összesen — — —	134.—
Bora Árpádné úrasszony adománya — — — — —	50.—
DMKE és a Délvidéki Otthon együttes adománya — — — — —	3432.—
F. J. dr. egyet. tanár úr adománya — — — — —	1000.—
Förster Aurél dr. egyet. tanár úr adománya — — — — —	50.—
Gál Miksa bankigazgató úr ruhaadományának értéke — — —	30.—
Haár Aliréd dr. egyet. tanár úr adománya — — — — —	50.—
Halász Dénes orvostanhallgató adománya — — — — —	102.—
Imre Sándor dr. egyet. tanár úr adománya — — — — —	50.—
Jankovich László dr. egyet. tanár úr adománya — — — — —	20.—
Jog- és államtudományi kar adománya — — — — —	286.—
Jog- és államtudományi kar adománya a kari kassza 10%-ból előleg címén — — — — —	200.— 200.—
Kováts Ferenc dr. Rector Magnificus úr adománya — — — — —	100.—
Kozma Ferenc kormányfőtanácsos úr adománya — — — — —	100.—
Major György dr. orvos úr adománya — — — — —	13.60
Réffy Ernő dr. úr adománya — — — — —	25.—
Szeged-belvárosi r. kath. Egyházközség adománya összesen —	1158.—
Szeged-Csongrádi Takarékpénztár adománya — — — — —	100.—
Szegedi kir. közjegyzői Kamara adománya — — — — —	300.—
Szent József Akció adománya — — — — —	400.—
Széki Tibor dr. egyet. tanár úr adománya — — — — —	50.—
Tanári Karok I. és II. tanfélévi adománya — — — — —	2000.—
Tanárvizsgáló Bizottságtól — — — — —	125.—
Városi Nyomda Rt. adománya — — — — —	18.84

Összesen: 13774.44

Bevételezett az Iroda az 1930—31. tanévben:

előző évi maradványból — — — — —	914.03
pénzbeli és természetbeni adományokból — — — — —	13774.44
az egyetemi ifjúság járulékaiból — — — — —	15173.—
az Egyetemi Tanács rendelkezéséből menzaalapból — — —	7500.—
egyéb kisebb tételekből — — — — —	1207.98
kölsönök visszafizetéséből — — — — —	13108.85

Összesen: 51678.30

Kiadott az Iroda az 1930—31. tanévben:

szegénysorsú diákok étellemezésére — — — — —	7563.50
lakbérsegélyekre — — — — —	1045.—
tan- és vizsgadíjakra — — — — —	11228.—
tankönyvekre — — — — —	468.38
ruházati segélyekre — — — — —	2892.—

Átvitel 23196.88

	Áthozat	23196.88
úti segélyekre — — — — — — — — — —		121.30
gyógykezelési segélyekre — — — — — — — — — —		66.—
nyomatványokra, írószerekre — — — — — — — — — —		343.64
portóra — — — — — — — — — —		90.27
ifjúsági egyesületek segélyezésére — — — — — — — — — —		405.—
jutalomdíjakra — — — — — — — — — —		1136.90
kamatmentes kölcsönökre — — — — — — — — — —		26139.38
átmeneti letétek visszafizetésére — — — — — — — — — —		79.85
maradványként az új tanévre átvitetett — — — — — — — — — —		99.08

Összesen: 51678.30

Az Egyetemi Diákvédő Iroda Tankönyvtára a lefolyt tanévben is, miként az előző években gróf *Klebelsberg Kunó* válás- és közoktatásügyi miniszter úr adományából gyarapította tankönyvvállományát. A kis bibliotheca ma 1821 művel rendelkezik és az év folyamán 609 egyetemi hallgató összesen 25.505 pengő értékű tankönyvet vett ki belőle használatra. A kölcsönkönyvtár az egyetemi könyvtár segítő pártfogása mellett fejti ki áldásos tevékenységét. Hálás köszönet illeti ezért dr. *Bibó István* min. tanácsos, könyvtárigazgató és vitéz dr. *Széchenyi Sándor* könyvtártsízt urat.

Az Iroda a múlt évben 2622 drb. aktát vett át és intézett el. Ezenkívül tetemes időt fordított a szóbeli kihallgatásokra és tárgyalásokra is. Mindezekből a dicsőség elsősorban az Iroda kezelőjét, *Kerner Irma* kisasszonyt illeti oroszlánrészben, aki immár nyolcadik éve vezeti ez intézmény irodáját és fáradtságot, időt nem kímélve, minden erejével azon volt és van, hogy a nehéz gazdasági viszonyok között az Iroda menete zökkenést ne szenvedjen. Fáradtságos munkájáért ezúton is hálás köszönetemet fejezem ki.

Örömmel regisztrálom itt azt a nemes együttműködést is, amelyben az ifjúság vezetői Irodánkkal egyetértve, fáradoztak és fáradoznak a diákság ügyében.

Illesse köszönet itt elsősorban *Dömötör Gyula* szigorló orvos urat, ki a városi menzán étkező egyetemi hallgatók segélyezésének lebonyolítása körül dolgozott fáradhatatlanul. Nem feledkezünk meg dr. *Albecker István*, dr. *Nagy Mihály*, dr. *Varga Zsigmond*, dr. *Trimmel Ferenc* urak közreműködéséről sem, akik mindannyian kivették részüket a közös munkából.

Isten áldása legyen jötevőinken, egyetemünkön és ifjúságunkon.

Szeged, 1931. évi június hó 30.